

vi ere i Stand til at bringe vort Forsvars-væsen ind i et fornuftigt Spor, hvis vi ere i Stand til at komme overens ogsaa med Hviire om, hvorledes Forsvarsvæsenet her i Landet bedst skal indrettes, og i ethvert Tilfælde kunne gjøre Indsigelse mod og forhindre den provisoriske Ordning af Forsvarsvæsenet, saa vil for os Ministeriets Personer være ganske uden Betydning. Vi vil roligt finde os i, at det nuværende Ministerium sidder, vi vil ikke gjøre nogen Indsigelse imod Kongens Ret til at besætte Ministerpladserne, hvis vi virkelig kan opnaa det, som for os er meget vigtigere, nemlig Landets Vel; overfor det maa Hensynet til Ministeriet ganske forsvinde. Det forekommer mig glædeligt, at det ærede Medlem for Njøbenhavns Amts 5te Valgkreds, Venstres Ordfører, ogsaa betonedede dette, at fra Venstres Side er den parlamentariske Fordring ganske opgivet, at den har vi lagt til Side. Vi har lige overfor Stillingen her i Landet slaaret det fast, at vi ikke længer strides om Ministeriet ogsaa af den Grund, at vi tilstrækkelig har forstaaet, at Ministeriet betyder mere end Personer, det betyder Ideer, Stemninger, Anskuelser i dette Land, som vi kan bekæmpe frugtbarere paa anden Maade, end ved at bekæmpe selve det nuværende Ministerium. Det er kortteligen Forfjellen mellem vor Politikk, og det er derfor ikke nogen Grund til at tale om Skinsforhandling i Fjor, og jeg hørte da ogsaa, at det ærede Medlem i Gaar selv frasaaldt denne Paastand. Jeg haaber, at den ærede Con-sejlspræsident vil tage ogsaa dette til Indtægt, at det ærede Medlem har indrømmet, at vi ikke drev Skinsforhandling; efter dette kan den ærede Minister ikke paastaa lige overfor os, at det ærede Medlem har givet ham Ret deri. Naar dette er slaaret fast, bliver Forfjellen saa den, at vi andre vil forsøge at bringe Lovlighed her i Landet og lade Ministeriet i Fred, medens det ærede Medlems Standpunkt vedvarende er det, som vi have forladt, at det har uhyre Betydning, om det nuværende Ministerium sidder eller ikke, hvilket for os Andre er et underordnet Spørgsmaal. Jeg skal dernæst vende mig til den ærede Con-sejlspræsident. Han gav mig intet Svar i Gaar, og jeg skal indrømme ham, at han naturligvis er fuldkommen berettiget til ikke at svare. Jeg har intet Krav paa at faae nogen som helst Oplysning om Ministeriets Plan af ham selv. Men jeg skal ikke nægte, at den Forklaring, som den ærede Minister gav af sin Grund til ikke at ville svare mig, er saa mærkelig, at jeg skal tillade mig at dvæle nogle Dreblikke derved. Den ærede

Minister sagde, at det var konstitutionelt uberettiget at spørge om Ministeriets Planer, og at intet Ministerium, selv ikke i parlamentariske og konstitutionelle Lande, vilde besvare saadanne Spørgsmaal. Den ærede Ministers Hukommelse er i det Hele kort. Det viste sig ved, hvad den ærede Minister sagde til mig, da jeg paastod overfor ham, at den provisoriske Finantslov af 1ste April 1885 ikke var bleven forelagt Thinget for Januar 1886. Den ærede Minister sagde, at jeg vel formelt havde Ret i denne Paastand, men reelt ikke, idet han havde erklæret, at han vilde forelægge den provisoriske Lov, saasnart 1ste Behandling af Finantsloven for det næste Aar var tilendebragt. Den ærede Minister har Ret deri, men han glemmer ganske, at han slet ikke forelagde Loven, saaledes som han dog havde sagt, thi da 1ste Behandling vel var tilendebragt, udsatte Regjeringen Rigsdagens Møder for 2 Maaneder til den 18de December, og da vi kom ind igjen og skulde begynde med den Dagsorden, paa hvilken Forelæggelsen af den provisoriske Lov stod, da erklærede Ministeren i en Skrivelse til Formanden, at han nu havde stiftet Bestemmelse og vilde vente, indtil der kom en beleilig Tid til at forelægge Loven, og denne beleilige Tid kom ikke før den 23de Januar, først da forelagde Ministeriet den provisoriske Lov. Saa maa det da virkelig siges, at denne Ytring af Ministeren, at han vilde forelægge den foreløbige Lov, saasnart 1ste Behandling af Finantsloven var til Ende, betød Intet og betyder Intet mere overfor Kjendsgjæringer. Jeg hørte den ærede Minister i Gaar behreide Venstre, at det kun havde Ord, ikke Handling, dette kan man imidlertid i dette Tilfælde vende om mod Ministerien. Det var kun Ord, naar han sagde, at han vilde forelægge den provisoriske Finantslov — Handlingen var den, at han ikke forelagde den, men ventede dermed til langt ind i Januar. Det var det Faktiske, som stete. Naar den ærede Minister huffer saa daarligt, undrer det mig ikke, at hans Hukommelse lige overfor, hvad Historien beretter, om hvad der sker i konstitutionelle Lande, er ligesaa kort. Enhver, der har beskæftiget sig med konstitutionel Historie, veed, at det hører til almindelige Ting i et Ministeriums Liv, at det gaar til Parlamentet og i Parlamentet erklærer: Naar den og den Sag ikke kan føres igjennem, saa opløse vi eller gaa vi af. Dette, at Ministeriet erklærer noget Saadant, siger Ministeren, er uhørt! Den ærede Minister tager feil, det er netop almindeligt. Jeg veed nok, at den ærede Minister staar i en særegen Stilling